Nr. 6 în clasamentul (feminin) I.S.K. 1968

Toini, crăiasa pîrtiilor albe

Să fii în formă atunci cînd trebuie — iată visul de toate zilele al oricărui sportiv. Şi să-ţi trăieşti apogeul carierei sub steagul desfăşurat al unei Olimpiade — idealul suprem al marilor campioni. I-a fost dat Toinei Gustafsson, blinda învăţătoare dintr-un orăşel aşezat în inima Scandinaviei, să trăiască această clipă fericită a încununării cu laurii cei mai de preţ în cea mai mare dintre competiţii.

Toini Gustafsson, prima (sau a doua) schioară a Suediei, venea la Grenoble cu pretenţii justificate pentru podium, dar nicidecum nutrind nădejdea într-o supremaţie absolută în alergările de fond. Blonda Toini, cu zîmbetul ei liniştit care nu se pierde nici în încrîncenarea kilometrilor pe pîrtie, a debutat în întrecerea elitei fondului la campionatele mondiale din 1962. Atunci ea se clasa a 7-a în proba de 5 km şi a 8-a la 10 km, afirmare completată nesperat şi de argintul unei medalii, cucerită cu aportul substanţial al coechipierelor sale, în ştafeta 3×5 km. La Innsbruck 1964, acelaşi argint devine olimpic, iar doi ani mai tîrziu, la Mondialele de la Oslo, ea înregistrează primul succes personal, cu o medalie de bronz în marele fond de 10 km, în urma invincibilelor, atunci, sovieticele Boiarskin şi Kolcina.

Nimic, dacă nu acele cronometrelor în lungile curse de antrenament pe dealurile înzăpezite din Ambjörby, nu prevesteau un succes deplin în întrecerile care trebuiau să aibă loc pe pista de la Autrans, în Olimpiada albă a anului ce s-a scurs. Aci, din nou, schioarele sovietice întruneau sufragiile specialiştilor în pronosticuri şi capul lor de coloană, Alevtina Kolcina, promitea să colecţioneze tot aurul fondului feminin. Grenoble era însă la ora schiului scandinav. Şi de la prima încercare — cursa de 10 km — alergătoarele albe ale nordului lăsau în urmă toate celelalte pretendente şi (suedeze, norvegiene, finlandeze) îşi împărţeau primele cinci locuri! Prima şi medalie de aur — Toini Gustafsson, cu un minut şi mai bine avans asupra medaliatei cu argint, norvegiana Berit Mordre.

A doua medalie şi triumful complet, la 5 km. O cursă strînsă, rapidă, în care cronometrele sosirilor creau suspenseuri succesive în rîndul concurentelor şi a celor două mii de spectatori, adunaţi în pîlcuri în jurul eşarfei de finiş. Toini mersese tare, dar Kolcina şi, mai ales, Kulakova trebuiau să fie foarte aproape pe urmele ei, în disputa minutelor şi secundelor. Abia cînd toate principalele favorite lunecaseră dincolo de linia bătătorită a sosirii, uralele în micul grup al suedezilor în hanorace albastre izbucniră nestăvilite. „Toini, Toini!" scandau vocile lor, sub cerul tulbure al Alpilor, iar pentru învăţătoarea din Ambjörby sunase ceasul marii consacrări.

Pentru ca tradiţia să fie respectată, ştafeta 3×5 le-a dat tot argint suedezelor. Colegele lor norvegiene erau mai puternice. Dar pentru Toini Gustafsson începuseră deja festivităţile. Prinţul Bertil al Suediei îi oferea o recepţie, declarînd în auzul microfoanelor: „Cu siguranţă a meritat să fac acest drum, pentru a vă vedea cîştigînd atît de frumos, aci la Grenoble..." Iar gazetarii, specializaţi în „culise", o şi decretaseră pe blonda suedeză drept Miss Olimpiada, cea mai frumoasă concurentă, stîrnind proteste în tabăra americanilor, care doreau ca Peggy Fleming — „zîna gheţii" — să fie prima şi pe acest podium... Curioasă dispută. Toini Gustafsson are 30 de ani, este căsătorită, mamă a unui băieţaş de 6 ani. Dar toţi o doreau să fie Miss, la Grenoble.

Poate pentru zîmbetul ei fermecător, de crăiasă a nordului.

Vlad UDRIŞTE

Toini Gustafsson, purtată pe braţe de antrenorul ei, Ake Fredriksson, în momentul anunţării rezultatului de la 5 km fond feminin, la Autrans

Foto: U.P.I.

Înaintaşul de linia a treia Sitjar, de la Agen, un nume nou în naţionala de rugby a Franţei

Foto: MIROIR DU RUGBY

Actualitatea internaţională

Interviul nostru cu secretarul general al F.R. Rugby

CE A DISCUTAT COMISIA SPECIALĂ A F.I.R.A.

• UN SEDIU STABIL LA PARIS • RELAŢIILE DINTRE RUGBYUL BRITANIC ŞI CEL DIN RESTUL LUMII • MECIURI INTERNAŢIONALE, LA DIFERITE NIVELE — PRINCIPAL MIJLOC DE PROPAGARE A RUGBYULUI

De curînd au avut loc, la Paris, lucrările Comisiei speciale a F.I.R.A. (Federaţia Internaţională de Rugby Amator), comisie din care face parte şi secretarul general al federaţiei române de specialitate, Ion Isvoranu, căruia i-am solicitat un interviu, pentru a putea aduce la cunoştinţă cititorilor noştri amănunte privind importantele lucrări ale Comisiei speciale.

— Care a fost ordinea de zi a reuniunii?

— Şedinţa a cuprins discuţii privind acţiuni organizatorice şi administrative, relaţiile dintre F.I.R.A. şi rugbyul britanic, precum şi unele probleme de propagandă.

— Ce noutăţi ne puteţi spune în legătură cu activitatea organizatorică şi administrativă a F.I.R.A.?

— În primul rînd, faptul constituie un mare pas înainte — s-a hotărît ca sediul stabilit al F.I.R.A. să fie la Paris, unde va funcţiona şi un secretariat permanent. Desigur, informarea va figura pe primul plan al preocupărilor sale. De fapt, atunci cînd vom aborda al treilea punct discutat în şedinţe, vă voi mai furniza detalii interesante.

— Ce s-a discutat în legătură cu relaţiile dintre rugbyul britanic şi cel din restul lumii?

— Mai întîi, pentru a vă putea face o idee despre tradiţionalismul şi conservatorismul extraordinar al forului suprem, **„International Board"**, care conduce, de fapt, destinele acestui sport, vă voi spune că, abia de curînd, federaţia franceză de rugby a fost invitată să asiste, prin intermediul preşedintelui ei, la lucrările unei reuniuni a „I.B.". Pentru prima oară în 50 de ani! Şi aceasta cu toate că echipa naţională a Franţei participă la „Turneul celor cinci naţiuni", pe care l-a şi cîştigat de cîteva ori... Tradiţionalismul rugbyului britanic, în care trebuie inclus şi cel din Noua Zeelandă, Australia şi Republica Sud-Africană, mai poate reieşi, în mod elocvent, din următorul detaliu, anume că meciul anual dintre reprezentativele de rugby ale universităţilor Oxford şi Cambridge se dispută de 80 de ani încoace, fără întrerupere, în a treia zi de marţi din luna decembrie.

În aceste condiţii, spiritul britanic al rugbyului, care — fapt stabilit şi cu prilejul reuniunii de la Paris — trebuie să devină şi spiritul rugbyului din ţările afiliate la F.I.R.A., pune jocul în sine deasupra rezultatului, importantă fiind participarea, întrecerea dintre două formaţii, nu obţinerea unei victorii cu orice preţ. După aprecierile forului de specialitate francez, care a susţinut prietenește cauza rugbyului românesc în faţa International Board-ului, şanse de a ajunge să aibă asemenea legături, competiţionale, cu sportivii insulari le au, în primul rînd, românii care par a-i fi înţeles spiritul amintit, după cum au arătat unele partide internaţionale şi care posedă o valoare tehnică certă. Desigur, problema comportă încă discuţii.

— Ce ne puteţi spune despre modul în care preconizează F.I.R.A. propaganda în favoarea rugbyului?

— S-a ajuns la concluzia că principalul mijloc de propagare a acestui frumos sport îl constituie meciurile internaţionale, fireşte, cele desfăşurate la un înalt nivel calitativ. S-a indicat chiar ca, aşa cum s-au petrecut lucrurile în ziua de 1 decembrie, în care Bucureştiul a găzduit, pe lîngă meciul Franţa — România, alte cîteva partide internaţionale, la viitoarele mari confruntări opunînd reprezentativa, să fie invitate şi alte echipe, selecţionate sau de club. Acestea ar urma să joace în deschidere şi apoi jucătorii din „deschidere" să devină spectatori la meciul principal, fapt care ar duce la mari progrese calitative şi cantitative. De asemenea, după modelul festturneelor neozeelandeze, sud-africane, britanice ş.a.m.d., meciurile inter-ţări ar trebui completate pînă la nivel de turneu cu partide între selecţionate regionale. S-a mai decis publicarea unui buletin special al F.I.R.A., care va conţine 80 la sută probleme de ordin tehnic şi 20 la sută informaţii. La acest buletin sînt chemate să contribuie cu articole de specialitate sau de informare toate federaţiile membre ale F.I.R.A.

Din multe puncte de vedere, acest sistem ar ilustra spiritul britanic din rugby... Toate cele discutate au fost înscrise într-un protocol, care va fi trimis spre studiere şi ratificare federaţiilor naţionale (menţionez că la lucrările de la Paris au participat doar conducerea F.I.R.A. şi cei patru delegaţi ai Comisiei speciale — C. Montano — Italia, L. Sentis — Spania, J. Havel — Cehoslovacia şi I. Isvoranu — România). În luna aprilie, la Barcelona, în aceeaşi perioadă în care va avea loc „Cupa Naţiunilor — F.I.R.A." pentru juniori, se va întruni şi Comitetul Executiv al F.I.R.A., care va decide asupra adoptării măsurilor preconizate, pe prim plan situîndu-se, desigur, cele determinate de necesitatea unor legături permanente cu rugbyul din lumea britanică.

G. RUSSU-ŞIRIANU

Suedezii Waaldegaard-Helmer cîştigă raliul Monte Carlo

VIC ELFORD ACCIDENTAT, CÎND SE AFLA ÎN FRUNTE!

MONTE CARLO, 24 (Agerpres). — A luat sfîrşit cea de a 38-a ediţie a competiţiei internaţionale automobilistice „Raliul Monte Carlo", la care au participat 196 de concurenţi. Victoria a revenit echipajului suedez alcătuit din Waaldegaard-Helmer pe Porsche 911 T. Pe locurile următoare s-au clasat echipajele franceze Vinatier-Jacob şi Larrousse-Merramond. Competiţia a fost terminată de 30 de echipaje din cele 39 care au luat startul în ultima parte a traseului.

Cîştigătorul, Bjorn Waaldegaard, este în vîrstă de 25 de ani. Colegul său, Lars Helmer, are 27 de ani şi este de profesie mecanic, într-o localitate în apropiere de Stockholm.

Unul din echipajele favorite, cel al englezilor Vic Elford şi David Stone, a abandonat din cauza unui accident, cu 4 ore înaintea încheierii cursei. Vic Elford reuşise în finalul cursei să obţină un avans de 1:29 asupra echipajului suedez. În plină viteză maşina a derapat de pe şosea şi a suferit avarii. Cei doi piloţi au scăpat nevătămaţi. Anul trecut competiţia fusese cîştigată de Elford şi Stone.

La ora cînd se transmite această ştire, oficialii reverifică carnetele de bord, pentru alcătuirea clasamentului final al competiţiei.

Maşina Porsche a suedezilor Bjorn Waaldegaard şi Lars Helmer, în plină cursă

Telefoto: A.P.—AGERPRES

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Steaua albă a sporturilor iernii se apropie de apogeul orbitei sale sezoniere. Azi şi mîine, de pildă, boberii şi patinatorii — fireşte, fruntaşii continentului nostru în aceste sporturi — se întrec în campionate europene dar, numai peste cîteva săptămîni, ei vor da un nou asalt la barierele timpului (măsurat de cronometre), în campionatele mondiale respective. Cît priveşte schiul, el are în agenda competiţională, pentru ambele capitole (alpin şi nordic), un număr impozant de întreceri.

Atenţia noastră se va îndrepta, în primul rînd, spre Cervinia, unde, printre candidaţii la titlul de campion european la bob-două persoane, se află şi echipajul românesc Panţuru-Focşeneanu. Confraţii noştri italieni, impresionaţi probabil şi de excelenta performanţă a lui Panţuru dintr-unul din ultimele antrenamente, echivalentă cu un nou record al pîrtiei, opinează că lupta pentru titlu va avea ca protagonişti pe Panţuru şi pe austriacul Thaler, la care noi ne permitem să adăugăm şi pe conducătorul echipajului englez, Evelyn. Deşi sorţii au fost cam ingraţi cu reprezentanţii noştri în ceea ce priveşte ordinea startului, să sperăm că trimisul nostru special la Cervinia va avea prilejul să ne anunţe o mare bucurie. Numai de-ar izbuti Panţuru să regăsească în memoria sa detaliul acela atît de greu sezisabil — care i-a permis, zilele trecute, să străbată sinuosul culoar de gheaţă în timp record!

La Inzell, în Alpii Bavariei, patinatorii de viteză din 13 ţări îşi dispută, azi şi mîine, titlurile europene urmăriţi, mai ales de specialişti, cu un interes deosebit. Aceştia caută să deslege „nodul gordian" pe care îl formează dilema lor în stabilirea tipului de poliatlonist perfect: este superior tipul „sprinter" sau, dimpotrivă, tipul „fondist"? La actualele campionate, se pare că reprezentanţii de frunte ai acestor tipuri sînt, pe de o parte, sprinterul norvegian Magne Thomassen, capabil să parcurgă 500 m în 40 secunde şi, imediat, să realizeze 15:23,3 pe 10 000 m, iar pe de altă parte, campionul olimpic, olandezul Cornelius Verkerk, un fondist „înnăscut" care este creditat pe 10 000 m cu un timp ceva mai slab, totuşi, decît al lui Thomassen (15:28,7) dar care şi el este în stare să coboare la 40,4 pe 500 m. Aceasta nu înseamnă, însă, că duelul pentru titlul de campion absolut se va limita la cei doi patinatori amintiţi. Pot interveni, cu succes în această dispută, actualul campion al Norvegiei, Dag Fornäss, olandezii Jan Bols şi Ard Schenk, suedezul Goran Claesson, poate proaspătul campion sovietic Lavruşkin ori vest-germanul Gard Zimmermann. Unii sînt de tip sprinter, alţii de tip fondist. De fapt şi unii şi alţii se străduiesc să amplifice registrul performanţelor lor d la 500 m la 10 000 m sau invers, aşa că graniţa dintre un tip şi celălalt este pe cale de dispariţie...

De pe restul agendei competiţiilor internaţionale din acest final de săptămînă mai amintim: trofeul Martini la floretă, care reuneşte la Paris pe cei mai buni specialişti ai probei; în frunte cu Ionel Drîmbă, turneul de spadă Spreafico de la Milano, ca şi turneul de baschet masculin pentru Cupa Mondială pe care îl găzduieşte oraşul american Macon.

Sebastian BONIFACIU

În lumea schiului, aşa cum am spus, întîlnim în acest sfîrşit de săptămînă o efervescenţă generală. Capul de afiş îl deţine, indiscutabil, concursul de la Megève, cea de a 24-a ediţie a Marelui premiu care cuprinde probe de coborîre, slalom special şi uriaş (masculin) şi care succede imediat Marelui Premiu Feminin de la St. Gervais. Ambele contează în clasamentul Cupelor Mondiale, în care Karl Schranz conduce autoritar (peste 50 puncte diferenţă) asupra unui pluton format din doi compatrioţi (R. Tritscher şi A. Matt) şi doi francezi (Patrik Russel şi H. Duvillard) în timp ce, în clasamentul feminin, lupta se menţine mai strînsă, austriaca Gertrud Gabl fiind urmată, ca de o umbră, de franceza Annie Famose.

Alte competiţii interesante se desfăşoară în aceste zile în Italia, la Sestriere (probe feminine) şi la Madonna de Campiglio (probe masculine), în Statele Unite, la Stowe şi la Durango, în Canada (la Penticton) unde au loc „Campionatele open ale vestului", un criteriu internaţional pentru juniori în R. D. Germană (la Oberwiesenthal) şi în Bulgaria (la Pamporovo) unde se desfăşoară un concurs dotat cu „Cupa Rodopi". Aceasta în ceea ce priveşte probele alpine pentru că în disciplinele nordice sînt alte numeroase competiţii la ordinea zilei. Citîm doar „Cupa Consiglio" la Val d'Aosta, concursul de la Reit im Winkel (R. F. a Germaniei), „Cupa prieteniei" la sărituri cu schiurile, organizată la Zakopane şi cea de a 10-a ediţie a Săptămînii elveţiene a săritorilor care debutează mîine la Unterwasser.

SPANIOLII CONTESTĂ VICTORIA LUI FAMECHON!

LONDRA, 24. După meciul în care boxerul australian Johnny Famechon a devenit campion mondial la cat. pană, învingîndu-l la puncte pe spaniolul Jose Legra, federaţia spaniolă de box intenţionează să ceară forului suprem radierea pe viaţă a arbitrului scoţian George Smith, care l-ar fi favorizat pe Famechon.

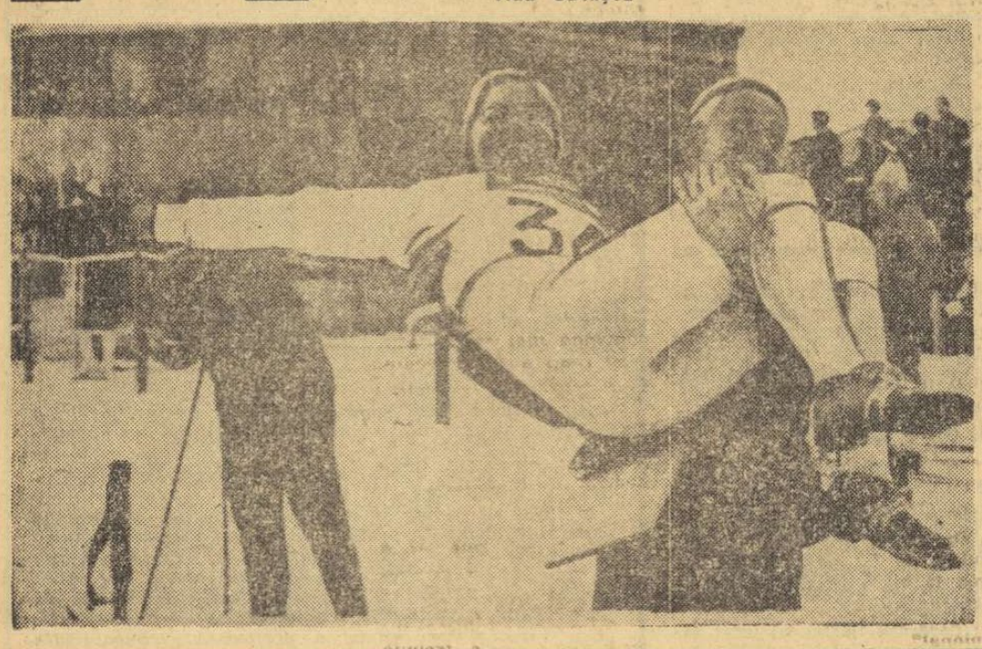

Gertrud Gabl (Austria), lidera Cupei Mondiale la schi

La Montreal, Selecţionata de hochei a U.R.S.S. a susţinut a treia întîlnire cu echipa Canadei. Victoria a revenit hocheiştilor sovietici cu scorul de 8—3 (4—2, 1—1, 3—0). Au marcat pentru oaspeţi Petrov (2), Vikulov (2), Mihailov, Maiorov, Starşinov şi Ragulin, iar pentru gazde Holmes şi Pinder (2).

În campionatul de hochei pe gheaţă al Cehoslovaciei s-a disputat meciul dintre echipele ZKL Brno şi Slovan Bratislava. Hocheiştii din Brno au cîştigat cu scorul de 6—4 (2—1, 2—0, 2—3). În clasament continuă să conducă Dukla Jihlava cu 48 p, urmată de ZKL Brno — 44 p şi Slovan Bratislava — 43 p.

Proba feminină de slalom special din cadrul concursului internaţional de schi de la Saint Gervais a fost cîştigată de Ingrid Lafforgue (Franţa), care a realizat în cele două manşe timpul total de 79,31. Pe locurile următoare: Annie Famose (Franţa) — 79,58 şi Judith Nagel (S.U.A.)—79,93.

★

La Saalbach (Austria), proba de slalom uriaş a fost cîştigată de schiorul vest-german Schlager în 2:00,66. Au urmat în clasament Lesch (R.F.G.)—2:01,57 şi Cochran (S.U.A.) — 2:03,12.

Şahiştii români acumulează puncte la Beverwijk

După 4 runde, în turneul internaţional feminin de şah de la Beverwijk conduc Nicolau (România), Timmer (Olanda) şi Ivanka (Ungaria) cu cîte 3½ p, urmate de Heemskerk (Olanda) şi Vreeken (Olanda) — 2½ p. În ultimele trei runde disputate, Alexandra Nicolau a avut o comportare bună, obţinînd două victorii (la Heemskerk şi Van Den Giessen) şi o remiză la Timmer.

În runda a 8-a a turneului masculin (grupa maeştrilor), Victor Ciocîltea l-a învins pe olandezul Scholl şi ocupă în prezent locul 3—4 la egalitate de puncte cu finlandezul Vesterinen. 5½. Pe primele două locuri se află Kurajiţa (Iugoslavia) şi Honfi (Ungaria) cu cîte 6½ p.

În clasamentul grupei de mari maeştri conduc Botvinnik şi Gheller cu cîte 6½, urmaţi de Keres 6 p, Portisch 5½ etc.

Jim Williams va conduce la Bucureşti echipa de baschet Fides-Partenope

AMĂNUNTE ASUPRA VIITOARELOR ADVERSARE ALE ECHIPELOR NOASTRE ÎN COMPETIŢIILE CONTINENTALE DE BASCHET

Ne mai despart cîteva zile de viitoarele confruntări ale echipelor româneşti în competiţiile continentale de baschet. Steaua va înfrunta în turul I al „Cupei cupelor" pe **Fides Partenope** din Neapole, iar baschetbalistele de la **Politehnica Bucureşti** vor avea ca prim adversar, în grupa semifinală a „C.C.E.", pe **Akademik Sofia.**

Sorţii au decis (şi cam des se întîmplă acest lucru) ca echipele noastre să joace primul meci pe teren propriu, şi după toate probabilităţile, în ziua de 30 ianuarie vom fi martorii unui cuplaj de certă atracţie.

Cîştigătoarea Cupei Italiei, Fides-Partenope, este şi la ora actuală una dintre cele mai în formă echipe din peninsulă. În ultimele patru meciuri de campionat, Fides a învins pe Candy cu 84—64 şi Boario (echipa lui Koraci) cu 87—60 pe teren propriu, a cîştigat la Milano, în faţa lui All'Onestà, cu 85—76 şi a pierdut foarte greu la Cantu: 66—70 cu Oransoda, actuala campioană a ţării. După 7 etape, napolitanii se află pe poziţia a 4-a, iar într-un clasament alcătuit pe baza celor mai bune procentaje la aruncările libere, Fides conduce cu 67,09%.

Omul de şoc al echipei antrenate de Tonino Zorzi este jucătorul de culoare **Jim Williams**, un perfect tehnician, care înscrie în medie cîte 25 de puncte în fiecare meci. Alături de Bogad (Butangas), Koraci (Boario), Tillman (Simmenthal) şi Allen (Snaidero), Williams este desemnat în fiecare săptămînă în „5"-uj All Stars al jucătorilor de altă naţionalitate, care evoluează în campionatul italian. Şi împreună cu el, Vittori, Bufalini, Gavagnin şi Maggeti alcătuiesc o formaţie de bază extrem de redutabilă, neînvinsă de trei sezoane pe terenul propriu.

★

Akademik Sofia, viitoarea adversară a Politehnicii, este o echipă extrem de capricioasă, dar cu o forţă de joc de loc neglijabilă. În turul anterior, campioanele Bulgariei pierduseră la Sofia jocul cu VTSK Budapesta cu scorul de 57—51, pentru ca în meciul retur, ele să facă o adevărată demonstraţie, luîndu-şi revanşa cu scorul de 58—43. Echipa sofiotă este pregătită de fostul internaţional Lubomir Panov, şi contează pe aportul unor cunoscute jucătoare ca Morova, Manikova, Nikolova, Kafalieva, Penceva şi Dudeva.

Programul turneului de handbal din Franţa

Federaţia franceză de handbal a anunţat programul turneului internaţional masculin, la care a fost invitată şi echipa României. 5 martie, la Caen: *Cehoslovacia—R. F. a Germaniei, România—Spania*; 6 martie la Evreux: *Cehoslovacia—Spania, Franţa—România*; 7 martie la Paris (sala Coubertin): *R. F. a Germaniei—Spania, Franţa—Cehoslovacia*; 8 martie la Paris: *România—R. F. a Germaniei, Franţa—Spania*; 9 martie la Orleans: *Franţa—R. F. a Germaniei şi Cehoslovacia—România.*

telex-radio-telefon

ÎN CAMPIONATUL DE ŞAH al U.R.S.S. s-au disputat partidele întrerupte. Teşkovski a cîştigat la Saharov iar Nikitin şi Lein au încheiat cu remiză. În clasament, după 14 runde, conduce A. Zaiţev cu 10 p.

La GRAZ: Austria—Elveţia 18—15 (11—7) la handbal masculin.

■

RICK WILKINSON, (16 ani), una din marile speranţe ale înotului australian, a realizat la Sydney pe 400 m liber excelentul timp de 4:15,6 iar pe 1500 m, 17:02,8.

■

TONY ROCHE s-a calificat în semifinalele turneului internaţional „open" de la Brisbane, învingîndu-l cu 10—8, 4—6, 6—8, 7—5, 6—3 pe Newcombe; Rod Laver — Stolle 6—4, 18—16, 6—4; Gimeno—Bucholtz 6—1, 6—2, 6—2; Ruffels—Bowrey 9—11, 2—6, 6—0, 6—2, 6—2.

■

CUNOSCUTUL PUGILIST italian Mario Baruzzi, campion european amator la categoria grea, a trecut la profesionism.

■

LA MOSCOVA s-a disputat întîlnirea internaţională de gimnastică acrobatică dintre echipele U.R.S.S. şi Poloniei. Victoria a revenit gazdelor cu 106,75—103,55.

■

TITLUL DE CAMPION al R. F. a Germaniei la tenis de masă a revenit lui Scholler, care, în finală, l-a învins cu 3—2 pe Jansen. Proba feminină a fost cîştigată de Simon care a întrecut-o, în finală, cu 3—0 pe Diana Rowe-Scholler.

Tiparul I. P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

40368